

Izvor

Ioan Popa

Izvoraste-ma, Izvor, din ceturile dense
In care lumea orbecaeste in placere
Si lasa-ma sa ma rog in calma tacere
Departa de uraganul vietii intense

Tamaduieste-mi ulcerul crudei oftici
Ca nu pot sa zbor spre culmi mai inalte
Aripile sunt frante de ganduri desarte
De flegmatice sfaturi ale "zeilor" eretici

Tasneste, Izvor, din piatra inimilor lor
Frigurile picaturii reci, ii trezeste
Caci ambrosia sufletelor, inca, lancezeste
In desfatara, in torentul hidropicilor

Spala, tu, ceata constiintei umane
Pe schiop fa-l sa mearga si orbul sa vada
Izvorul firesc al puritatii-cascada
Tamaduieste sufletele noastre, sarmane!